

LEWIATAN

Warszawa, 21 kwietnia 2020 r.
KL/185/119/PP/2020

Pan

Łukasz Schreiber

Minister, Członek Rady Ministrów

Szanowni Panie Ministrze,

w nawiązaniu do prac prowadzonych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nad kolejnym pakietem rozwiązań wspierających gospodarkę i przedsiębiorców w walce z epidemią COVID-19, przekazuję postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców.

Z poważaniem,

Maciej Witucki

Przewodniczący Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rozwoju

Pan Tadeusz Kościński – Minister Finansów

Załącznik:

Propozycje rozwiązań służących szybszemu wychodzeniu przedsiębiorców i gospodarki z kryzysu wywołanego epidemią COVID-19.

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Propozycje rozwiązań służących szybszemu wychodzeniu przedsiębiorców i gospodarki z kryzysu wywołanego epidemią COVID-19

1. Zwolnienie z PIT, CIT i VAT darowizn i nieodpłatnych świadczeń na rzecz walki z COVID-19

Postulujemy rozszerzenie zwolnienia z podatku VAT darowizn środków ochronnych dla szpitali. Aktualnie stawka 0% dotyczy wyłącznie darowizn przekazywanych do Agencji Rezerw Materiałowych, Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych, oraz szpitali zakaźnych – przekształconych w jednoprofilowe szpitale zakaźne (tzw. szpitale jednoimienne), udzielających świadczeń opieki zdrowotnej przeciwdziałających COVID-19. Obecnie każdy szpital ma problemy, zwłaszcza, że najczęściej zarażeni trafiają najpierw do innych szpitali niż jednoimienne, jak np. szpitale powiatowe. Przedsiębiorcy zgłaszają chęć przekazywania środków ochrony do wszystkich szpitali, jednak darowizny te są obciążone koniecznością zapłaty podatku VAT.

Przedsiębiorcy z branży hotelarskiej składają propozycje kierownikom podmiotów leczniczych o możliwości skorzystania nieodpłatnie z pomieszczeń hotelowych, albo całych hoteli, w celu ulokowania w nich personelu medycznego. Postulujemy o wprowadzenie możliwości odliczenia od dochodu darowizny z tytułu nieodpłatnego świadczenia tego rodzaju usług.

2. Skrócenie terminu wydawania interpretacji indywidualnych prawa podatkowego

W ramach działań mających na celu wsparcie przedsiębiorców w okresie wystąpienia stanu epidemii i stanu epidemicznego w związku z epidemią COVID-19, przedłużono o 3 miesiące termin na wydawanie interpretacji indywidualnych, na podstawie wniosków złożonych i nierozpatrzonych do dnia wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, oraz wniosków złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii. Jednocześnie wprowadzono uprawnienie dla Ministra Finansów do przedłużenia tych terminów o kolejne 3 miesiące. W praktyce oznacza to, że w tym bardzo trudnym dla przedsiębiorców okresie, ale także przez kilka miesięcy po ustaniu epidemii, nie będą w stanie uzyskać interpretacji indywidualnej, która nierzadko może być kluczowa dla dalszego funkcjonowania firmy. Urzędy administracji państwowej, przy zachowaniu środków bezpieczeństwa, mogą normalnie pracować i należałoby oczekiwać skrócenia tych terminów, aby umożliwić przedsiębiorcom szybsze podejmowanie decyzji. Wydłużenie, i tak już dość długich terminów, oznacza blokowanie przedsiębiorców w ich sprawnym działaniu. Apelujemy, uchylić tą zmianę, i w okresie „odmrażania” gospodarki, zmobilizować administrację państwową do sprawnego i wydajnego działania.

3. Wstrzymanie poboru tzw. podatku minimalnego z tytułu własności środka trwałego

Z powodu rozprzestrzeniania się koronawirusa i podjętych środków ostrożnościowych największe straty ponosi branża turystyczna. Priorytetem powinna być w tej sytuacji zmiana wadliwej i skrajnie profiskalnej interpretacji Ministra Finansów dotyczącej tzw. podatku minimalnego. Podatek minimalny z tytułu własności budynku będącego środkiem trwałym wprowadzono w 2018 r. Założenie podatku minimalnego polega na tym, że jeżeli podmiot wynajmujący powierzchnie handlowe, nie płaci podatku CIT, to będzie musiał zapłacić tzw. podatek minimalny, naliczany nie od dochodu uzyskanego z najmu nieruchomości, a od jej wartości. Pomimo, że przepisy dotyczą wynajmu powierzchni komercyjnych Dyrektor Krajowej Administracji Skarbowej, w wydawanych interpretacjach indywidualnych, prezentuje stanowisko, zgodnie z którym najem, dzierżawa i umowa o podobnym charakterze (leasing) powierzchni komercyjnych, to to samo, co usługa hotelarska. Z powodu tej wadliwej interpretacji w fatalnej sytuacji znaleźli się hotelarze, którzy muszą zapłacić podatek minimalny naliczany od wartości hotelu, przekraczającej kwotę wolną wynoszącą 10 mln zł, jeżeli z tytułu usług hotelarskich nie uzyskują dochodów, np. ze względu na sezonowość działalności, poczynione inwestycje, albo czynniki rynkowe, takie jak paraliż związany z wirusem COVID-19. Firmy te ze skutkami epidemii będą zmagać się miesiące, a nawet lata, w 2020 r. roku na pewno nie osiągną dochodów. Pomimo dalszego ponoszenia strat, przedsiębiorcy z branży hotelarskiej zobowiązani będą wpłacać podatek minimalny. Skumulowane płatności tego podatku w dłuższym okresie ponoszenia strat, będą pogarszać i tak już fatalną sytuację branży, nie dość, że utrudnią wychodzenie z kryzysu, to w wielu przypadkach doprowadzą do bankructwa firmy.

Niezależnie od postulatu zmiany wadliwej interpretacji Ministra Finansów w zakresie opodatkowania podatkiem minimalnym branży hotelarskiej, apelujemy o zawieszenie poboru podatku minimalnego od wszystkich przedsiębiorstw nim objętych do końca 2020 r.

4. Odstąpienie od pobierania zaliczek uproszczonych w podatkach dochodowych

Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadziła możliwość zrezygnowania w trakcie roku podatkowego z wpłacania zaliczek uproszczonych na podatek dochodowy, ustalonych na podstawie dochodów z lat poprzednich. Stosowanie preferencji ograniczono wyłącznie do małych podatników w rozumieniu ustawy o PIT i CIT. Oznacza to, że z możliwości rezygnacji z zaliczek uproszczonych nie skorzystają podatnicy, których przychody w 2019 r. przekroczyły kwotę 2 mln euro. Tak istotne ograniczenie zakresu uprawnionych do rezygnacji z opłacania zaliczek w formie uproszczonej, oznacza de facto wymuszenie finansowania budżetu państwa przez większość firm w okresie, w którym są zamknięte albo ze względu na ograniczenia w przemieszczaniu się obywateli, albo z powodu narzuconego przez państwo zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to sytuacja dalece niezrozumiała i sprzeczna ze składanymi deklaracjami wsparcia biznesu w czasie kryzysu. Konieczność stałych płatności podatku w okresie epidemii i przez wiele miesięcy po jej ustaniu,

ustalonych na podstawie przeszłych, historycznie rekordowych dochodów (np. w branży handlowej, hotelarskiej, wynajmu powierzchni komercyjnych), będzie poważnym obciążeniem i spowolni proces odbudowywania się firm po kryzysie.

5. Ograniczenie niebędących niezbędnymi obowiązków administracyjnych

W okresie trwania epidemii podjęto decyzję o odsunięciu w czasie nowych, często kosztownych dla firm obowiązków sprawozdawczych i administracyjnych. Było to działanie właściwe i pożądane przez przedsiębiorców. Apelujemy jednak, aby w okresie zaraz po ustaniu epidemii, nie wprowadzać nowych obciążeń, nie działać w poczuciu „nadrobienia zaległości”, a tym samym utrudniać gospodarce wrócić do normalnego funkcjonowania. Przykładem może, być zbliżający się termin wprowadzenia obligatoryjnych plików JPK z deklaracją i rejestrem VAT (1 lipca 2020 r.). Zważywszy na czasochłonność i koszt tego przedsięwzięcia, przy jednoczesnym braku efektów fiskalnych, zasadne jest zwolnienie podatników z konieczności poświęcania czasu i kosztów na pracę nad tym plikiem. Postulujemy przesunięcie terminu do 1 stycznia 2021 r., ponieważ składanie nowych plików JPK_VAT nie dotyczy, wbrew powszechnie panującemu przekonaniu, tylko połączenia JPK_VAT z formularzem deklaracji VAT, ale przede wszystkim wymusza dokonanie czasochłonnej i wielowymiarowej analizy w obszarze (i) grup produktów i usług, (ii) typów (procedur) transakcji oraz (iii) typów dokumentów w celu oznaczenia ich w systemach księgowych w nowy, niespotykany wcześniej sposób. Powoduje konieczność zmiany istniejących procesów, schematów księgowych, a w niektórych przypadkach nawet wprowadzenie zupełnie nowych procesów w celu wygenerowania z systemów księgowych wymaganych danych i informacji. Ta zmiana, to nie jest tylko kolejna modyfikacja pliku JPK_VAT, prace dotyczące implementacji JPK_V7M i JPK_V7K są porównywalne do pracy wykonanej przy wprowadzeniu JPK w Polsce w 2016 r. Przy obecnych brakach kadrowych, pracy zdalnej a nawet przy całkowitym zamknięciu firm, wykonanie tej pracy nie jest możliwe, i nie będzie w okresie krótko po ustaniu epidemii i wznawianiu działalności przez firmy.

6. Konieczne wyjaśnienia w drodze interpretacji ogólnej Ministra Finansów

- a) W kwestii podatku minimalnego przedsiębiorcy zgłaszają wątpliwości dotyczące, tego czy w związku z wygaśnięciem umów najmu, wynajmujący musi płacić podatek minimalny, gdyż pomimo, że powierzchnia nie jest formalnie wynajęta, to najemca cały czas jest w lokalu, posiada powierzchnię i korzysta z niej bezumownie.
- b) Czy wydatki poniesione przez firmę w celu ochrony pracowników przed COVID-19, np. zakup badania PCR, środków ochrony bezpośredniej jak maski, kombinezony, stanowią koszty uzyskania przychodów. W ocenie przedsiębiorców takie wydatki stanowią KUP na podstawie obecnych przepisów, ponieważ kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów. W obecnych warunkach bez ochrony osobistej trudno jest zabezpieczyć osiągnięcie przychodów, bo zarażenie któregoś z pracowników spowoduje ich utratę. Nie można wykluczyć sporów przedsiębiorców

z organami podatkowymi w tej kwestii, dlatego oczekiwane jest wskazanie przez Ministra Finansów rozstrzygnięcia w interpretacji indywidualnej.

- c) Przepisy specustawy dotyczącej walki ze skutkami COVID-19 przewidują czasowe wygaśnięcie zobowiązań stron umowy najmu powierzchni handlowej w centrach handlowych w okresie obowiązywania w nich zakazu handlu. Przepisy budzą wątpliwości czy właściciel nieruchomości, pomimo, że nie może domagać się zapłaty, musi wystawiać na bieżąco faktury z tytułu najmu, płacić VAT i wykazywać przychody. W ocenie Konfederacji Lewiatan wynajmujący ma prawo do uznania, że stosunek najmu czasowo nie obowiązuje i tym samym niewystawiania faktur - bo najem jest czasowo wygaszony. Przepis art. 15ze ust. 2 ustawy COVID-19 wejdzie w życie z dniem zniesienia zakazu handlu i wtedy będzie dopiero wywoływał skutki. Tym samym, jeśli najemca nie dopełni warunków, wynajmujący wystawi mu faktury za zaległe okresy, a ten będzie musiał je opłacić. Co najwyżej brak złożenia oferty przez najemcę, spowoduje reaktywację wzajemnych zobowiązań. W okresie obowiązywania zakazu handlu brak jest podstaw do wystawiania faktur. Zobowiązania te aktualnie wygasły z dniem wejścia w życie art. 15ze ust. 1 ustawy. Przepis zgodnie, z którym czasowe wygaśnięcie zobowiązań z najmu przestaje wiązać wynajmującego jeśli najemca nie złoży wynajmującemu, w terminie trzech miesięcy od dnia zniesienia zakazu handlu, oferty przedłużenia obowiązywania umowy na dotychczasowych warunkach o okres obowiązywania zakazu plus sześć miesięcy, należy interpretować na korzyść wynajmującego. Wątpliwości powinny zostać wyjaśnione w interpretacji ogólnej Ministra Finansów.

7. Przekazanie do swobodnego dysponowania przez przedsiębiorcę środków zablokowanych na kontach VAT.

Stosowanie mechanizmu podzielonej płatności, o którym mowa w rozdziale 1a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) - dalej ustawa o VAT, oznacza blokowanie na kontach VAT środków finansowych przedsiębiorców. Środki zgromadzone na kontach VAT przedsiębiorca może wykorzystać wyłącznie do zapłaty zobowiązań publicznoprawnych, tj. zobowiązań z tytułu PIT, CIT, VAT, cła i akcyzy, ZUS, wraz z ewentualnymi odsetkami, oraz płacąc za fakturę w mechanizmie podzielonej płatności. Druga możliwość oznacza poprawę sytuacji płatcy (uwolnienie środków), kosztem płynności finansowej kontrahenta (zablokowanie kwoty VAT z faktury na koncie sprzedawcy). Przedsiębiorcy, którzy ze względu na specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej, nie mają możliwości na wykorzystanie środków zgromadzonych na koncie VAT do płatności należności publicznoprawnych, lub płatności do kontrahenta, mogą wystąpić z wnioskiem do naczelnika urzędu skarbowego o wyrażenie zgody na przekazanie środków zgromadzonych na koncie VAT na wskazany rachunek bankowy (art. 108b ust. 1 ustawy o VAT). Naczelnik Urzędu skarbowego zwalnia środki z konta VAT w drodze postanowienia w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku (art. 108b ust. 3 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, kluczowe jest wsparcie płynności finansowej

przedsiębiorców. Uwzględniając, że stosowanie mechanizmu podzielonej płatności ma istotny niekorzystny wpływ na płynność finansową firm, postulujemy skrócić do 3 dni, termin, w którym naczelnik urzędu skarbowego zwalnia środki zgromadzone na koncie VAT. Celem zmiany jest możliwie szybkie uwolnienie środków zgromadzonych na kontach VAT i wsparcie tym samym płynności finansowej przedsiębiorców. Jednocześnie należy czasowo ograniczyć stosowanie przesłanek, o których mowa w art. 108b ust. 5 pkt. 2 ustawy o VAT, uprawniających naczelnika urzędu skarbowego do odmowy wydania zgody na zwolnienie środków z konta VAT, w przypadku podejrzenia, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie uregulowane albo wystąpi zaległość podatkowa. Ograniczenie stosowania art. 108b ust. 5 pkt 2 obowiązywać będzie w okresie trwania w Polsce stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, i w okresie 6 miesięcy po ich zakończeniu.

8. Skrócenie terminu zwrotu podatku VAT z deklaracji.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106), w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku VAT naliczonego nad należnym, podatnik ma prawo do zwrotu takiej różnicy na rachunek bankowy w terminie, co do zasady 60 dni od dnia złożenia deklaracji (art. 87 ust. 2 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, niezbędne jest maksymalne możliwe wsparcie płynności finansowej przedsiębiorców. W okresie tym przedsiębiorcy powinni mieć możliwość otrzymywania zwrotów podatku VAT w najkrótszym możliwym terminie, tak aby zatrzymane kwoty podatku VAT, nie pogłębiały problemów z płynnością finansową przedsiębiorstw i brakiem dostępu do finansowania działalności.

W związku z powyższym, zasadne jest, aby w terminie trwania czasu stanu epidemicznego, albo stanu epidemii, ale także w okresie 6 miesięcy po jego zakończeniu, zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym dokonywany był w terminie w terminie 14 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika – zmiana w art. 87 ust. 2 ustawy o VAT. Termin ten będzie obowiązywał także zwrotów dokonywanych na rzecz podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonywali czynności opodatkowanych – zawieszenie stosowania art. 87 ust. 5a ustawy o VAT. Analogiczne skrócenie terminu proponuje się dla zwrotów dokonywanych na rachunek VAT, o którym mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 z późn. zm.) – zmiana w art. 87 ust. 6a ustawy o VAT. Biorąc pod uwagę maksymalne skrócenie podstawowego terminu zwrotu podatku VAT, uzasadnione jest czasowe zawieszenie stosowania przepisów regulujących sytuacje, w których podatnikowi przysługuje, przy spełnionych w ustawie warunków, przyspieszony zwrot podatku VAT (art. 87 ust. 6 ustawy o VAT).

9. Wyłączenie negatywnych skutków podatkowych w przypadku zmiany umowy leasingu w związku z COVID-19.

Postulujemy, aby fakt konieczności aneksowania umów spowodowany skutkami zaistnienia epidemii COVID-19 nie wpłynął na utratę praw nabytych przez przedsiębiorców, a tym samym nie powodował po ich stronie dodatkowych obciążeń podatkowych.

Wnosimy o uchylenie, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, oraz w okresie miesiąca po jego ustaniu, obowiązywania art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 2018r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 2159). Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zmianie CIT, „do umów leasingu, najmu, dzierżawy oraz innych umów o podobnym charakterze dotyczących samochodów osobowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.” Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 2 tej ustawy, „do umów, o których mowa w ust. 1, zmienionych lub odnowionych po dniu 31 grudnia 2018 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

Celem naszego postulatu jest, aby klienci firm leasingowych, którzy podpisując aneksy do umów leasingu, w celu zmiany harmonogramu rat leasingowych, którzy dziś korzystają z przepisów art. 8 ust. 1 ustawy o zmianie CIT, nie byli obciążeni dodatkowymi obciążeniami podatkowymi wynikającymi z utraty dotychczasowych praw.

Propozycja brzmienia przepisu:

„po art. 31zdd dodaje się art. 31 zze w brzmieniu:

Art. 31zze. Zmiana umowy leasingu zawartej przed dniem 1 stycznia 2019 r. dokonana w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, oraz jednego miesiąca po jego ustaniu nie stanowi zmiany lub odnowienia, o których mowa w art 8 ust.2 ustawy z dnia 23 października 2018r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 2159).”

10. Zrównanie skutków podatkowych odpisów aktualizujących należności z tytułu umów pożyczek/ leasingu finansowego z odpisami dotyczącymi kredytów tj. wprowadzenia zmiany przepisów zrównujące pożyczki i leasing finansowy z wierzytelnościami handlowymi w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodu.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 26 ustawy o CIT, nie stanowią kosztów uzyskania przychodów rezerwy tworzone na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z wyjątkiem tych rezerw na należności z tytułu udzielonych przez bank kredytów (pożyczek) oraz na należności z tytułu udzielonych przez bank gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek), pomniejszych o wartość rezerw dotyczącą odsetek, prowizji i opłat, które zostały utworzone na pokrycie:

- wymagalnych a nieściągalnych - udzielonych kredytów (pożyczek),

- wymagalnych a nieściągalnych należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek),
- udzielonych kredytów (pożyczek), zakwalifikowanych do kategorii wątpliwe, na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości - do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty kredytu (pożyczki), na którą została utworzona rezerwa,
- należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek), zakwalifikowanych do kategorii wątpliwe, na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 3 - do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty należności, na którą została utworzona rezerwa.

Podobnie, szczególne uprawnienie w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów kosztów związanych z udzielonymi kredytami i pożyczkami wynika z art. 16 ust. 1 pkt 26c ustawy o CIT, zgodnie z którym mogą stanowić koszty uzyskania przychodów odpisy na straty kredytowe utworzone na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona z tytułu udzielonych przez bank kredytów i pożyczek.

Powyższe przepisy stawiają banki w uprzywilejowanej pozycji podatkowej w stosunku do innych podmiotów udzielających finansowania, pozwalają bowiem na zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów niespłaconych kredytów i pożyczek, w przypadku gdy takie uprawnienie nie przysługuje podmiotom niebędącym bankami. Podmioty te korzystają bowiem z możliwości przepisu art. 16 ust. 1 pkt 26a ustawy o CIT, który uzależnia możliwość rozpoznania kosztu podatkowego od uprzedniego zaliczenia należności do przychodów należnych.

Z uwagi na trudną sytuację gospodarczą związaną z trwającą pandemią COVID-19, istotne jest uruchomienie wszelkich środków finansowych całości sektora finansowego (w tym firm leasingowych) w celu zapewnienia płynności finansowej sferze produkcyjno – usługowej. Wszystkie podmioty decydujące się obecnie na obciążenie swoich aktywów ryzykiem kredytowym powinny być w tym zakresie traktowane jednolicie, tak aby wszystkie z nich zainteresowane były udzielaniem finansowania. Postulujemy zmianę ww. przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w ten sposób, by uprawnienie w zakresie zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztów rezerw dotyczących niespłaconych wierzytelności (z tytułu pożyczek oraz leasingu finansowego) przyznać również innym podmiotom udzielającym finansowania nienależącym do sektora bankowego.

Proponowane zmiany do art. 16 ust.1 pkt 25) i 26a) updog – (zmiany drukiem pochyłym w kolorze czerwonym)

W art. 16 ust.1 updog wprowadza się następujące zmiany:

25) wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, z wyjątkiem:

a) wierzytelności, w części, w jakiej uprzednio zostały zarachowane do przychodów należnych i których nieściągalność została udokumentowana w sposób określony w ust. 2,

b) wymagalnych a nieściągalnych kredytów (pożyczek) pomniejszonych o kwotę odsetek, opłat i prowizji oraz o równowartość rezerw lub odpisów na straty kredytowe albo odpisów aktualizujących wartość należności, utworzonych na te kredyty (pożyczki), zaliczonych uprzednio do kosztów uzyskania przychodów, ~~w przypadku gdy te kredyty (pożyczki) udzielone zostały przez jednostkę organizacyjną, której działalność podlega nadzorowi państwowego organu nadzoru nad rynkiem finansowym, uprawnioną do udzielania kredytów (pożyczek) na podstawie odrębnych ustaw regulujących zasady jej funkcjonowania~~

ba) nabytych wierzytelności banku hipotecznego - wymagalnych a nieściągalnych, pomniejszonych o kwotę odsetek, opłat i prowizji oraz o równowartość rezerw lub równowartość odpisów na straty kredytowe, utworzonych na te wierzytelności banku hipotecznego, zaliczonych uprzednio do kosztów uzyskania przychodów,

c) strat poniesionych przez bank z tytułu udzielonych po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów i pożyczek, obliczonych zgodnie z pkt 25 lit. b;

d) wierzytelności z tytułu wymagalnych a nieściągalnych części stanowiących spłatę wartości pocztkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art.17 lit. f ustawy o CIT.

26a) odpisów aktualizujących, z tym że kosztem uzyskania przychodów są odpisy aktualizujące wartość należności, określone w ustawie o rachunkowości:

- od tej części należności, która była uprzednio zaliczona na podstawie art. 12 ust. 3 do przychodów należnych,

- od należności z tytułu pożyczek pomniejszonych o kwotę odsetek, opłat i prowizji,

- od należności z tytułu umów leasingu, o których mowa w art.17 lit. f ustawy o CIT,

których nieściągalność została uprawdopodobniona na podstawie ust. 2a pkt 1.

11. Wprowadzenie możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wierzytelności odpisanych jako nieściągalne oraz tworzenia rezerw i odpisów na wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona.

Rynek finansowy w Polsce ulega dynamicznym przemianom. W całym sektorze finansowym widoczne jest zróżnicowanie podmiotów z punktu widzenia prowadzonej przez nie działalności. Dominującą rolę nadal pełnią banki zarówno pod kątem zgromadzonych aktywów jak i skali prowadzonej akcji kredytowej, jednak segment pożyczek obecnie również pełni bardzo istotną funkcję.

Firmy pożyczkowe ulegały stopniowej profesjonalizacji, która na mocy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2018 r. poz. 993) stała się wymogiem prawnym udzielania pożyczek

konsumentom. Zostały na nie nałożone liczne wymogi formalne, związane zarówno z formą organizacyjną, jak i obecnością w rejestrze publicznym.

Firmy pożyczkowe to podmioty odgrywające istotną rolę w polskiej gospodarce. Zapewniają usługi komplementarne do produktów oferowanych przez banki oraz dzięki swojej działalności ułatwiają bieżącą konsumpcję. Instytucje udzielające pożyczek bardzo często reprezentują polski kapitał, jednocześnie są podatnikami zarówno podatku dochodowego od osób prawnych, jak i podatku od niektórych instytucji finansowych (potocznie nazywanego podatkiem bankowym).

Należy także nadmienić, że utrzymujące się od długiego czasu niskie stopy procentowe, zapewniają niskie koszty kredytu. W przypadku nieuniknionej w przyszłości podwyżki stóp procentowych, dojdzie do wzrostu cen kredytów na rynku. Zapewnienie firmom pożyczkowym możliwości rozpoznawania w kosztach podatkowych strat z tytułu wierzytelności, wpłynęłoby finalnie na polepszenie sytuacji klienta. Możliwość optymalizacji kosztów byłaby impulsem do ewentualnej konkurencji na niektórych polach z podmiotami tradycyjnej bankowości w sytuacji podwyżki stóp procentowych.

Współcześnie nie jest zasadne utrzymywanie dyskryminacji podatkowej firm pożyczkowych względem pozostałej części rynku finansowego, gdyż wraz z rozwojem regulacji branży zaciera się coraz więcej różnic pomiędzy podmiotami. Firmy pożyczkowe znajdują się w Rejestrze Instytucji Pożyczkowych prowadzonym przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz są podatnikami podatku od niektórych instytucji finansowych jak banki, w związku z tym powinny być traktowane w stosunku do banków w sposób proporcjonalny.

W związku z powyższym proponujemy:

- a) W art. 4a po pkt. 33 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dodać pkt 34 definiujący Kwalifikowaną Instytucję Pożyczkową.
- b) W art. 15 dodaje się ust. 1haa pozwalający na zaliczanie do kosztów uzyskania przychodu przez Kwalifikowane Instytucje Pożyczkowe strat ze zbycia funduszowi sekurytyzacyjnemu albo towarzystwu funduszy inwestycyjnych tworzącemu fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności z tytułu pożyczek, stanowiące różnicę pomiędzy kwotą uzyskaną ze zbycia, a wartością wierzytelności z tytułu udzielonej pożyczki, do wysokości kwoty udzielonej pożyczki, z wyłączeniem odsetek, prowizji i opłat, jeżeli opóźnienie w spłacie kapitału pożyczki lub odsetek przekracza 12 miesięcy. Na mocy przepisu kosztem będą także, przekazane funduszowi sekurytyzacyjnemu, albo towarzystwu funduszy inwestycyjnych tworzącemu fundusz sekurytyzacyjny objęte umową o subpartycypację pożyczki z sekurytyzowanych wierzytelności, kwoty główne z sekurytyzowanych wierzytelności oraz kwoty uzyskane z tytułu realizacji zabezpieczeń sekurytyzowanych wierzytelności. Za koszt będą uznawane również zwrócone funduszowi sekurytyzacyjnemu albo towarzystwu funduszy inwestycyjnych tworzącemu fundusz sekurytyzacyjny kwoty uzyskane ze zbycia tym podmiotom praw do strumienia pieniędzy z sekurytyzowanych wierzytelności z tytułu pożyczek objętych umową o subpartycypację, w przypadkach zwrotnego przeniesienia praw do takich wierzytelności, jeżeli Kwalifikowana

Instytucja Pożyczkowa wykazała przychód na podstawie art. 12 ust. 4f i nie zaliczyła do kosztów uzyskania przychodów kapitału pożyczki.

- c) W art. 16 ust. 1 dodać pkt 26aa pozwalający na zaliczanie do kosztów uzyskania przychodu rezerw na należności z tytułu udzielonych przez Kwalifikowane Instytucje Pożyczkowe pożyczek, które zostały utworzone na pokrycie wymagalnych a nieściągalnych udzielonych pożyczek, oraz udzielonych pożyczek, zakwalifikowanych do kategorii wątpliwe do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty pożyczki, na którą została utworzona rezerwa.
- d) W art. 16 ust. 1 dodać pkt 26da pozwalający na zaliczanie do kosztów uzyskania przychodu odpisów na straty pożyczkowe utworzonych na należności z tytułu udzielonych przez Kwalifikowane Instytucje Pożyczkowe pożyczek, pomniejszonych o wartość odpisów na straty dotyczące odsetek, prowizji i opłat, które zostały utworzone na pokrycie wymagalnych a nieściągalnych udzielonych pożyczek oraz udzielonych pożyczek, których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 6 miesięcy i nie przekracza 12 miesięcy, do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty pożyczki, na którą został utworzony odpis na straty pożyczkowe. W art. 16 po ust. 3c dodaje się ust. 3ca definiujący pożyczkę.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a po pkt 33 dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) Kwalifikowanej Instytucji Pożyczkowej – oznacza to instytucję pożyczkową, o której mowa w art. 5 pkt 2a) ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2018 r. poz. 993) w przypadku której spełnione zostały wszystkie warunki określone w art. 59a i w art. 59aa tej ustawy.”

2) w art. 15 po ust. 1 ha dodaje się ust. 1 haa w brzmieniu:

„W Kwalifikowanych Instytucjach Pożyczkowych kosztem uzyskania przychodów są także:

1) *strata ze zbycia funduszowi sekurytyzacyjnemu albo towarzystwu funduszy inwestycyjnych tworzącemu fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności z tytułu pożyczek, stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą uzyskaną ze zbycia a wartością wierzytelności z tytułu pożyczek - do wysokości uprzednio utworzonego na tę część wierzytelności odpisu aktualizującego zaliczonego do kosztów uzyskania przychodów, zgodnie z niniejszą ustawą;*

2) *przekazane funduszowi sekurytyzacyjnemu albo towarzystwu funduszy inwestycyjnych tworzącemu fundusz sekurytyzacyjny:*

a) *pożytki z sekurytyzowanych wierzytelności,*

b) *kwoty główne z sekurytyzowanych wierzytelności,*

c) *kwoty uzyskane z tytułu realizacji zabezpieczeń sekurytyzowanych wierzytelności*

- objęte umową o subpartycypację;

3) zwrócone funduszowi sekurytyzacyjnemu albo towarzystwu funduszy inwestycyjnych tworzącemu fundusz sekurytyzacyjny kwoty uzyskane ze zbycia tym podmiotom praw do strumienia pieniądza z sekurytyzowanych wierzytelności z tytułu pożyczek objętych umową o subpartycypację, w przypadkach gdy następuje zwrotne przeniesienie praw do takich wierzytelności, jeżeli Kwalifikowana Instytucja Pożyczkowa wykazała przychód na podstawie art. 12 ust. 4f i nie zaliczyła do kosztów uzyskania przychodów kapitału pożyczki na podstawie pkt 2 lit. b lub c.”

3) w art. 16 ust. 1

a) po pkt 26 dodaje się pkt 26aa, w brzmieniu:

„26aa) rezerw tworzonych na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z wyjątkiem tych rezerw na należności z tytułu udzielonych przez Kwalifikowane Instytucje Pożyczkowe pożyczek, które zostały utworzone na pokrycie:

a) wymagalnych a nieściągalnych - udzielonych pożyczek,

b) udzielonych pożyczek, zakwalifikowanych do kategorii wątpliwe, na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 3 - do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty pożyczki, na którą została utworzona rezerwa;”.

b) po pkt 26c dodaje się pkt 26d, w brzmieniu:

„26d) odpisów na straty pożyczkowe utworzonych na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z wyjątkiem tych odpisów na straty pożyczkowe utworzonych na należności z tytułu udzielonych przez Kwalifikowane Instytucje Pożyczkowe pożyczek, pomniejszonych o wartość odpisów na straty dotyczące odsetek, prowizji i opłat, które zostały utworzone na pokrycie:

a) wymagalnych a nieściągalnych - udzielonych pożyczek,

b) udzielonych pożyczek, których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 6 miesięcy i nie przekracza 12 miesięcy - do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty pożyczki, na którą został utworzony odpis na straty pożyczkowe;”.

4) w art. 16 po ust. 3c dodaje się ust. 3ca, w brzmieniu:

„3ca Ilekroć w art. 16 art. 26aa oraz art. 26d jest mowa o pożyczce – oznacza to pożyczkę w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2018 r. poz. 993).”.

12. Pozostałe postulaty

a) Rezygnacja z konieczności otrzymania potwierdzenia faktury korygującej, jako warunku uprawniającego do odliczenia VAT. Rozwiązanie to będzie realnym ułatwieniem w czasie, kiedy potwierdzanie odbioru korekt jest bardzo utrudnione. Jednocześnie proponujemy usunięcie warunku do stosowania faktur w formie elektronicznej polegającego na uzyskaniu akceptacji

odbiorcy faktury na przesyłanie ich w takiej formie (art. 106n ust. 1 ustawy o VAT). W czasie epidemii COVID-19 praktycznie wszyscy przedsiębiorcy prowadzą komunikację i wymieniają się dokumentami (umowami, zamówieniami, itp.) za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Weryfikacja i potwierdzenie wysłania oraz doręczenia faktury elektronicznej będzie każdorazowo potwierdzone przy wykorzystaniu dowolnych kontroli biznesowych. Proponowana zmiana nabiera krytycznego znaczenia w sytuacji ograniczeń funkcjonowania gospodarki w czasie epidemii COVID-19. W czasie tym ze względu na ograniczenia w funkcjonowaniu placówek pocztowych, firm kurierskich i izolacji części społeczeństwa, dochodzi do zaburzenia płynności obiegu dokumentów. Bardzo często jedynym możliwym sposobem na przekazanie faktury jest właśnie forma elektroniczna. Zmiana nie ma wpływu na warunki dotyczące konieczności zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury, o których mowa w przepisach ustawy o VAT.

- b) Uchylenie przepisów w zakresie braku możliwości neutralnego rozliczenia importu usług i WNT w miesiącu (przywrócenie stanu prawnego sprzed 1 stycznia 2017 r.). Utrzymanie przepisów niezgodnych z dyrektywą VAT i powodujących nieuzasadnione obciążenia fiskalne po stronie podatników nie znajduje, tym bardziej w okresie, w którym przedsiębiorcy wymagają dodatkowego wsparcia.
- c) WDT - do końca 2020r. umożliwienie zastosowania stawki 0% bez konieczności zgromadzenia dokumentów uprawdopodobniających dokonanie WDT pod warunkiem zgromadzenia tej dokumentacji w ciągu 3 miesięcy od zakończenia roku. Propozycji będzie realnym ułatwieniem w czasie, kiedy zbieranie dokumentacji potwierdzającej WDT jest mocno utrudnione.
- d) Rozszerzenie limitu kosztów uzyskania przychodów dla odsetek (art. 15c ustawy o CIT) z 3 mln PLN na 3 mln EUR, nadwyżka ponad 3 mln EUR jak dotychczas rozliczana będzie w ramach EBITDA. Rekomendujemy rozszerzenie limitu z 3 mln PLN na 3 mln EUR. W okresie kiedy przedsiębiorstwa będą zwiększać finansowanie dłużne ograniczenie oznaczać będzie zwiększenie podstawy opodatkowania i większe obciążenia fiskalne.
- e) Zniesienie obowiązywania limitów wynikających z art. 15e ustawy o CIT za cały 2020 rok. Rekomendujemy zawieszenie ograniczeń wynikających z art. 15e ustawy o CIT w 2020 r. - ze względu na mniejsze dochody lub nawet straty większa część wydatków z art. 15e nie będzie stanowiła kosztów uzyskania przychodów, co może oznaczać będzie w praktyce większe obciążenie podatkowe.
- f) Odroczenie terminów na osiągnięcie poziomu zatrudnienia dla podmiotów działających w SSE o 1 rok w stosunku do dotychczasowych terminów wynikających z decyzji lub zezwolenia.
- g) Odroczenie terminu obowiązkowego poboru WHT od płatności powyżej 2 mln PLN do końca 2020 r.; odstąpienie od wymogu należytej staranności na moment płatności - konieczne będzie uzyskanie niezbędnych dokumentów/ potwierdzeń w ciągu 4 miesięcy od daty płatności.

- h) Umożliwienie zmiany metody amortyzacji podatkowej (w tym metody według stawek indywidualnych z art. 16j ustawy o CIT) i wysokości stawek podatkowych w dowolnym momencie w trakcie roku od następnego miesiąca (w okresie co najmniej do końca 2020 roku).
- i) Wprowadzenie uproszczonej procedury porozumień cenowych APA dla usług o niskiej wartości dodanej (art. 15e ustawy o CIT) od 2021 - z możliwością objęcia tym porozumieniem także 2020 r.

Konfederacja Lewiatan, KL/185/119/PP/2020

Warszawa, 21 kwietnia 2020 r.

